

GROHÉ, Joseph (Gemünden 6 november 1902 – Keulen 3 november 1988).

Na jarenlang aarzelen nam Adolf Hitler in januari 1944 de principiële beslissing het sedert mei 1940 in voege zijnde Militaire Bestuur van België en Noord-Frankrijk te vervangen door een Burgerlijk Bestuur geleid door een Rijkscommissaris. Het duurde nog tot 13 juli 1944 vooraleer hij daartoe een decreet uitvaardigde. Voor de hoogste bestuurspost duidde hij Grohé aan, die al in 1922 in Keulen lid werd van de Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei en sinds 1931, dus voor de machts-overdracht aan de nazi's, gouwleider was van Keulen-Aken. In 1936 belegde hij in Bad Godesberg een vergadering van personen en vertegenwoordigers

van instellingen die begaan waren met Vlaanderen en Nederland.

Grohé had als taak de annexatie van Vlaanderen en Wallonië als Rijksgouwen door te voeren. Op 18 juli 1944 nam hij zijn bevoegdheden te Brussel op. Hij had toen reeds Eggert Reeder als rechterhand in zijn bestuur opgenomen. Deze laatste had de functie aanvaard op voorwaarde dat de lijn van zijn Volkstumspolitik zou worden voortgezet. Een voortzetting van een bondgenootschap met het Vlaamsch Nationaal Verbond was evenwel onmogelijk daar Hitler op 12 juli 1944 bij de besprekingen die de uitvaardiging van het decreet voorafgingen zijn voorkeur uitsprak voor de Duitsch-Vlaamsche Arbeidsgemeenschap van Jef van de Wiele. Grohé heeft niet de tijd gehad nog een politiek te voeren daar België reeds begin september 1944 bevrijd werd en hij zich naar Duitsland moest terug te trekken. Formeel bleef hij wel in functie tot het einde van de oorlog.

LITERATUUR: A. de Jonghe, 'De vestiging van een burgerlijk bestuur in België en Noord-Frankrijk (Document)', in *Bijdragen tot de geschiedenis van de Tweede Wereldoorlog*, vol. 1 (1970), p. 69-132; – id., 'De strijd Himmler-Reeder om de benoeming van een HSSPF te Brussel (1942-1944). Deel 4: Salzburg voor en na. Politieke ontwikkeling van augustus 1943 tot juli 1944', in *Bijdragen tot de geschiedenis van de Tweede Wereldoorlog*, vol. 7 (1982), p. 97-187.

BRUNO DE WEVER